מערך פעילות

להיות ש״ש

בין אותנטיות למודל לחיקוי

משך: שעה וחצי | **קהל יעד:** ש״שנים | **עזרים:** פלקטים, טושים וצבעים, דפי "אני כדמות", עטים

המערך מנוסח בלשון זכר מטעמי נוחות בלבד, אך מיועד לכל המגדרים

רציונל

עבור החניכים, הש״ש הוא הרבה יותר מאדם שמעביר פעילות: הוא דמות צעירה, קרובה ונגישה – ולכן גם דמות שמסתכלים עליה, לומדים ממנה ומחקים אותה. החניכים רואים את הש״שנים לא רק בקבוצה, אלא גם בזמן הפנוי (ברשתות החברתיות וכו׳). המצב הזה הוא הזדמנות חינוכית גדולה, אבל גם מעורר שאלות: האם אני ש״ש 24 שעות ביממה? איפה עובר הגבול בין החיים הפרטיים שלי לבין התפקיד? ואיך נשארים אותנטיים – ובכל זאת דמות חינוכית? במפגש זה נחשוב על ההשפעה שלנו, ונגבש יחד את דמות הש״ש שכל אחד מאיתנו רוצה להיות.

מטרות

- ✓ העלאת המודעות להשפעה של הש״שנים על החניכים – גם מחוץ לשעות הפורמליות.
- ✓ שיח אודות הגבול שבין החיים הפרטיים לבין התפקיד, ובין האותנטיות לבין הדמות החינוכית.
- ✓ גיבוש דמות הש״ש – מבחינה זהותית וערכית.

מהלך

1 פתיחה – הדמות שלי

היום נדבר על הדמות שלנו כש״שנים – על ההשפעה שיש לנו על החניכים, גם ברגעים שבהם אנחנו לא בפעילות, ועל השאלה איך נשארים נאמנים לעצמנו ובכל זאת מהווים דמות חינוכית. אין כאן תשובות נכונות – כל אחד יחפש את הדרך שלו.

נבקש מכל משתתף לחשוב על דמות שהשפיעה עליו כשהיה בגיל של החניכים שלו – מדריך, מורה, ש״ש, אח גדול. כל אחד משתף בסבב: **מי הייתה הדמות, ומה היא עשתה שהשאיר בו חותם?**

נרשום על הלוח את התכונות והמעשים שעלו. נשאל: כמה מהדברים קרו בזמן "פעילות", וכמה – ברגעים לא מתוכננים, מחוץ לשעות הפורמליות?

2 הש"ש האידיאלי

נחלק את המשתתפים לקבוצות, וכל קבוצה תקבל פלקט וטושים. כל קבוצה תצייר על הפלקט דמות של **"הש"ש האידיאלי"**, ותפרט סביבה:

מה יש לו בראש?
מחשבות, ידע, ערכים, שיקולים.

מה הוא עושה עם הידיים?
מעשים, יוזמות, התנהגות.

מה הוא אומר?
משפטים, שפה, דרך דיבור.

מה יש לו בלב?
רגשות, יחס לחניכים, מוטיבציה.

כל קבוצה מציגה את הדמות שציירה. לאחר מכן נתלה את הפלקטים זה לצד זה, ונשאל: מה משותף לכל הדמויות? מה שונה?

שאלות לדיון

- עד כמה הדמות שציירתם דומה לש"ש שאתם בפועל? איפה הפער?
- האם הש"ש האידיאלי נשאר "אידיאלי" גם בזמן הפנוי (ברשתות החברתיות וכו')? באילו סיטואציות קשה לו יותר?
- מה החניכים לומדים מאיתנו בלי שאנחנו מתכוונים ללמד?
- לעיתים יש פער בין מי שאני באמת לבין דמות הש"ש שהייתי רוצה להיות – אבל בלי אותנטיות אי אפשר ליצור קשר אמיתי עם החניכים. **איפה עובר הגבול מבחינתכם בין להיות "אני" לבין להיות "הש"ש"?**
- האם להיות "דמות לחיקוי" פירושו להיות מושלם?

הערה למנחה: לא להטיף. המטרה היא לעורר מודעות ובחירה אישית, ולא ליצור רשימת איסורים.

3 הקו שלי

נשרטט על הרצפה קו אחד: בקצה אחד – **"אני ש"ש 24/7"**, ובקצה השני – **"כשאני לא בעשייה, אני אדם פרטי"**. כל משתתף ימקם את עצמו על הקו, ואחר כך – במקום שבו היה רוצה להיות.

שאלות לדיון

- מה המחיר של כל אחד מהקצוות – עבורי ועבור החניכים?
- מה עוזר לי לשמור על איזון בין התפקיד לבין החיים שלי?

4 אני כדמות

נחלק לכל משתתף את הדף "אני כדמות" (נספח 1) וניתן זמן למלא אותו לבד. לאחר מכן נחלק לזוגות, וכל אחד ישתף את בן הזוג במה שבחר.

5 סיכום – מה ייזכרו ממני

נחזור למעגל ונבקש מכל משתתף להשלים את המשפט: **"בעוד עשר שנים, אני רוצה שהחניכים שלי ייזכרו ש..."**.

נסכם שכמו הדמויות שהשפיעו עלינו, גם אנחנו משפיעים – לרוב ברגעים הקטנים והלא מתוכננים. זו אחריות, אבל גם זכות גדולה.

מערכי פעילות נוספים ניתן למצוא במרכז ההדרכה של מחלקת שנת שירות

נספח 1

אני כדמות

הדמות שהשפיעה עליי

מה היא עשתה שאני רוצה לעשות גם: _____

הערכים שלי

שלושה ערכים שאני רוצה שהחניכים יראו בי: _____

_____

איך הם יראו את זה? (במעשים, לא במילים) _____

הגבול שלי

דבר אחד שאני שומר/ת לעצמי, מחוץ לעשייה: _____

דבר אחד שאשנה בהתנהלות שלי בעקבות המפגש: _____

הזיכרון

בעוד עשר שנים, אני רוצה שהחניכים ייזכרו ש: _____

_____